मैत्रावरुणर्वसिष्ठः।इन्द्रः। त्रिष्टुप्।

आ ते मह इन्द्रोत्युंग्र समन्यवो यत्समरेन्त सेनाः। पताति दिद्युन्नर्यस्य बाह्वोर्मा ते मनौ विष्वद्यर्गिव चरित्॥ ७.०२५.०१

उग्र- उद्गूर्ण। इन्द्र। महः- महतः। ते- तव। समन्यवः- समननाः सक्रोधा वा। सेनाः। आ-समन्तात्। समरन्त- सङ्गताः। नर्यस्य- नरिहतस्य। ते। बाह्वोः- भुजयोः। दिद्युत्- त्वत्प्रहरणम्। पताति- पति। ते- तव। मनः- चित्तम्। विष्वद्यक्- सर्वत्र गन्तृ सत्। मा। वि चारीत्- विविधं चरतु। एकाग्रेण भवत्विति भावः॥१॥

नि दुर्ग इन्द्र श्रथिह्यमित्राँ अभि ये नो मतीसो अमन्ति।

आरे तं शंसं कृणुहि निनित्सोरा नो भर सम्भरणं वसूनाम्॥ ७.०२५.०२

इन्द्र- हे ईशनाधिदैवत । दुर्गे- युद्धे । ये । मर्तासः- मर्त्याः । अभि- आभिमुख्येन । नः- अस्मान् । अमिन्त- अभिभवन्ति । तान् । अमित्रान्- शत्रून् । नि- नितराम् । श्रथिहि- जिह । निनित्सोः- निन्दितुमिच्छोः । तम्- तत् । शंसम्- दुर्वचनम् । आरे- दूरे । कृणुहि- कुरु । नः- अस्मभ्यम् । वसूनां सम्भरणम्- सम्पत्समूहम् । आभर- आहर ॥२॥

श्वातं ते शिप्रिन्नूतयः सुदासे सहस्रं शंसा उत रातिरस्तु।

जहि वर्धर्वनुषो मर्त्यस्यास्मे द्युम्नमधि रत्नं च धेहि॥ ७.०२५.०३

शिप्रिन्- हनुमन्। सुदासे- तब शोभनदायके। शतम् ऊतयः- प्रभूतरक्षाः सन्तु। सहस्रं शंसाः-अनन्तस्तुतयः सन्तु। उत- अपि च। रातिः- दानम्। अस्तु- भवतु। वनुषः- हिंसकस्य। मर्त्यस्य- मनुष्यस्य। वधः- प्रहरणम्। जहि- बाधस्व। अस्मे- अस्मभ्यम्। द्युम्नम्- ज्योतिः। रत्नम्। च। अधि धेहि- धारय यच्छ वा॥३॥

त्वावतो हीन्द्र कत्वे अस्मि त्वावतोऽवितुः शूर रातौ।

विश्वेदहानि तविषीव उग्रँ ओकः कृणुष्व हरिवो न मर्धीः॥ ७.०२५.०४

हरिवः- प्राणतुरगसम्पन्न । उग्र- उद्गूर्ण । तिवषीवः- बिलन् । इन्द्र- परमेश्वर । त्वावतः- त्विद्विधस्य । कृत्वे- सङ्कल्पे । अस्मि- भवामि । शूर- समर्थ । त्वावतः- त्विद्विधस्य । अवितुः- रिक्षतुः । रातौ- दाने भवामि । विश्वा अहानि- सर्वेष्वहःसु । ओकः- अस्माकं सद्म । कृणुष्व- कुरु । न मर्धीः- मा हिंसीः ॥४ ॥

कुत्सा एते हर्यश्वाय शूषिमन्द्रे सहौ देवजूतिमयानाः।

सुत्रा कृधि सुहना शूर वृत्रा वयं तर्रुत्राः सनुयाम् वाजेम्॥ ७.०२५.०५

इन्द्रे। देवजूतम्- देवप्रेरितम्। सहः- बलम्। इयानाः- याचमानाः। एते- इमे। हर्यश्वाय-प्राणाश्वायेन्द्राय। शूषम्- सुखम्। कुत्साः- कुर्वाणाः। करोतेः कुत्सशब्दिनष्पत्तिरिति सायणः। वयम्। तरुत्राः- भवद्नुग्रहेण तीर्णाः। वाजम्- सद्गतिम्। सनुयाम- लभेमिहि। शूर- समर्थ। सत्र-सहैव। वृत्रा- आवरणानि। सुहना- सुलभतया हन्तव्यानि। कृधि- कुरु॥५॥

प्वा न इन्द्र वार्यस्य पूर्धि प्र ते महीं सुमितिं वेविदाम। इषं पिन्व मुघवद्भः सुवीरां यूयं पति स्वस्तिभिः सद्गं नः॥ ७.०२५.०६ पूर्वं व्याख्यातम् (७.०२४.०६) ॥६॥